



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 875/2014-44

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. februára 2016 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca) prerokoval prijatú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Richardom Bauerom, ktorý koná v mene Advokátskej kancelárie Bauer s. r. o., Dénešova 19, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 28/06 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosti [REDAKOVANÉ] n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 875/2014-19 z 11. decembra 2014 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky,

o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 28/06 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti a z jej príloh vyplynulo najmä, že

«Ako vyplýva z obsahu spisu vedeného okresným súdom pod sp. zn. 11C/28/2006 sťažovateľ podal návrh na začatie konania „... o vyslovenie neplatnosti zmluvy o vydanie veci...“, v ktorom dochádza k prietahom v konaní okresnému súdu... (ďalej len „návrh“), pričom podľa zistení advokáta namietané konanie nie je ku dňu doručenia sťažnosti ústavnému súdu (ďalej len „sťažnosť“) právoplatne skončené, je poznačené neefektívnou činnosťou okresného súdu, ako aj jeho nečinnosťou, čo v konečnom dôsledku spôsobuje zbytočné prietahy v namietanom konaní. Predmet namietaného konania nie je podľa sťažovateľa skutkovo, a ani právne zložitý. Konanie svedčí o nespôsobilosti porušovateľa konať bez zbytočných prietáhov a rozhodnúť podľa možnosti, už na prvom pojednávaní.

(...) okresný súd v časovom období od podania návrhu dňa 28. februára 2006 do dňa podania sťažnosti, teda 9. júna 2014 teda v období takmer viac ako 8 rokov v skutkovo a právne jednoduchej veci nielenže meritórne nerozhodol, ale ani neuskutočnil efektívne pojednávanie vo veci. Uvedené nesvedčí o schopnosti okresného súdu konať plynule, bez zbytočných prietáhov za súčasného odstránenia právnej neistoty sťažovateľa a vo veci rozhodnúť. Navyše v tomto časovom období zjavným pochybením zo strany okresného súdu, a to jeho nesústreďenou činnosťou pri rozhodovaní a zisťovaní a rozhodovaní o pobyte sťažovateľa, ako aj zbytočným ustanovením opatrovníka, ktorý navyše nezistil podstatné pochybenie okresného súdu, ktoré bolo neskôr po odvolaní sťažovateľa naprávané, okresný súd zaviniť neprimerané predĺženie namietaného konania čím spôsobil zbytočné prietahy v namietanom konaní.»

2.1 Vzhľadom na to, že v napadnutom konaní dochádza podľa názoru sťažovateľa dlhodobo k zbytočným prietahom v konaní, domáha sa priznania primeraného zadost'učinenia z týchto dôvodov:

„Nateraz je ťažké vyčíslit' celkovú možnú majetkovú ujmu spôsobenú sťažovateľovi neefektívnou činnosťou a nečinnosťou okresného súdu v namietanom konaní, no už teraz možno konštatovať, že ani prípadný rozsudok vo veci samej v namietanom súdnom konaní, ktorý by vyhovoval sťažovateľovi, už nemusí splniť svoj účel poskytnutia účinnej právnej ochrany oprávneným záujmom sťažovateľa vo vzťahu k náhrade majetkovej ujmy, aj s ohľadom na časový odstup.

Sťažovateľ žiada, aj s prihliadnutím na predmet namietaného konania, o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia v sume 5.500 EUR z dôvodov uvedených v sťažnosti, nakoľko okresný súd svojou nečinnosťou a neefektívnou činnosťou spôsobil a neustále spôsobuje sťažovateľovi majetkovú ujmu značne prevyšujúcu sumu požadovaného finančného zadost'učinenia. Je potrebné uviesť, že okresný súd vie v akom postavení sa sťažovateľ dlhodobo nachádza, no aj napriek tomu odmieta poskytnúť súdnu ochranu jeho právam a oprávneným záujmom v namietanom konaní a navyše za spôsobovania zbytočných prietahov v konaní.

Sťažovateľovi v priamej súvislosti s odopieraním poskytnutia spravodlivosti a včasného prejednávania jeho veci v namietanom konaní vzniká teda nemajetková ujma spočívajúca najmä v pocitoch totálnej neistoty a bezmocnosti zo stavu nielen v namietanom konaní, ale už aj v iných konaniach pred okresným súdom a reálneho vynesenia rozsudku o neplatnosti darovacej zmluvy, ktoré trvá neprimeranú dobu takmer deviatich rokov, pričom sa v namietanom konaní nejedná o skutkovo a ani právne zložitú vec, keď príslušný súd v namietanom konaní o jeho nároku k dnešnému dňu právoplatne nerozhodol a podľa jeho názoru pokračuje v neefektívnej činnosti a nečinnosti, čím mu nepriamo bráni v reálnom uplatnení a reálnom vymožení ním uplatnených práv.

Vzhľadom k uvedenému sťažovateľ žiada ústavný súd o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia, a to s cieľom dovŕšenia ochrany porušených namietaných práv v posudzovanom prípade, pretože má za to, že v namietanom konaní k porušeniu došlo spôsobom, ktorý si vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Sťažovateľ rovnako

žiada aby ústavný súd pri určení finančného zadosťučinenia vychádzal dôrazne zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.“

2.2. Vzhľadom na uvedené podstatné skutočnosti sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd o jeho sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa Mgr. [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy(...), ako aj právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru(...) postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 11C/28/2006 porušené boli.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu Bratislava I, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 11C/28/2006 konal bez zbytočných prietáhov.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva Mgr. [REDAKOVANÉ] finančné zadosťučinenie v sume 5.500,- EUR, ktoré je mu Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť Mgr. [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume 876,87 Eur(...) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Richarda Bauera, Štúrova 27, 040 01 Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou, listom sp. zn. Spr. 3010/2015 z 9. januára 2015 (ku ktorému bolo pripojené aj vyjadrenie zákonnej sudkyne v napadnutom konaní) a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k vyjadreniu okresného súdu z 2. marca 2015.

3.1 Predsedníčka okresného súdu vo svojom prípise uviedla:

«(...) Ohľadne skutkovej a právnej zložitosti sporu, procesných úkonov vykonaných v spise, prekážok konania podľa § 107 O.s.p., prietáhov spôsobených sťažovateľom, resp. súdom, a iných okolností majúcich vplyv na dĺžku konania, sa v plnom rozsahu stotožňujem s vyjadrením súčasnej zákonnej sudkyne JUDr. Jeannette Hajdinovej, ktoré Vám v prílohe tohto listu zasielam.

Zároveň si Vám dovoľujem oznámiť, že netrvám na ústnom prejednaní prijatej sťažnosti a súhlasím s tým, aby podľa ust. § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej

republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“), o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti, ak dospeje k názoru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci. (...)»

3.2 Zákonná sudkyňa JUDr. Jeanette Hajdinová popísala chronológiu úkonov vykonaných súdom v danej veci a dodala tieto relevantné skutočnosti:

«(...) Ústavnú sťažnosť podal „[REDAKOVANÉ]“ [REDAKOVANÉ], aj Ústavný súd SR v uznesení č. k. II. ÚS 875/2014-19 zo dňa 11.12.2014 označil sťažovateľa ako „[REDAKOVANÉ]“ [REDAKOVANÉ], no navrhovateľom vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 11C/28/2006 je „[REDAKOVANÉ]“ [REDAKOVANÉ]. Vychádzam z predpokladu, že sťažovateľ v konaní pred Ústavným súdom SR a navrhovateľ v konaní pred Okresným súdom Bratislava I sp. zn. 11 C/28/2006 je totožnou osobou a došlo len k chybe v písaní (nie je však zrejmé, v ktorom konaní došlo k chybe v písaní, pretože návrh vo veci sp. zn. 11 C/28/2006 podpísal navrhovateľ osobne a ústavnú sťažnosť podával právny zástupca navrhovateľa). Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľom vo veci vedenej pod sp. zn. 11 C/28/2006 je „[REDAKOVANÉ]“ [REDAKOVANÉ], budem ho v tomto vyjadrení aj tak označovať.

Spis sp. zn. 11C/28/2006 vo veci navrhovateľa: Mgr. [REDAKOVANÉ], narodený [REDAKOVANÉ], bytom v [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti odporcom: 1) Hlavné mesto SR Bratislava, so sídlom v Bratislave, Primaciálne námestie 1, 2) Sloboda zvierat (asanačný podnik s vydavateľskou činnosťou), [REDAKOVANÉ], so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 37, zastúpeného advokátom [REDAKOVANÉ], so sídlom v Bratislave, [REDAKOVANÉ] o návrhu navrhovateľa na vyslovenie neplatnosti zmluvy a o nariadenie predbežného opatrenia, som prevzala na základe Dodatku č. 17 k Rozvrhu práce Okresného súdu Bratislava I na rok 2013 účinného od 6.novembra 2013.

V konaní predo mnou konali sudcovia Okresného súdu Bratislava I: JUDr. Mariana Harvancová a JUDr. Branislav Král. Nedovolím si podať vyjadrenie k časovým úkonom svojich predchodcov v predmetnej právnej veci súvisiacim s mierou ich zaťaženia, prípadnou práceneschopnosťou, súhrnom právne náročných vecí, plnením ďalších pracovných povinností, a podobne.

Z dôvodu prehľadnosti som rozdelila svoje vyjadrenie na dve časti:

- 1) konanie o návrhu vo veci samej,*
- 2) konanie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.*

Ad 1) Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 27.2.2006, doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 28.2.2006, domáhal zrušenia zmluvy uzatvorenej medzi odporcami v prvom a druhom rade na asanáciu zvierat v Bratislave z dôvodov, že je spoločenský záujem na tom, aby bolo meno, identifikačné číslo a práva a povinnosti odporcu v druhom rade určené tak, aby neprichádzalo k porušovaniu práv tretích osôb na ujmu zvierat; zároveň sa domáhal nariadenia odporcom v prvom a druhom rade, aby vydali všetky psy, fenky a šteniatka navrhovateľa, ktorými sú krížence No a Dobermana v 6. stupni príbuzenskej plemenitby v počte 9 kusov (6 tmavopálených s výzorom No, 3 s červeným pálením s výzorom Dobermana), 14 sučiek (2 čierne s výzorom No, 1 s pálením a výzorom No do žltá, 11 sučiek s výzorom No s tmavohnedým pálením), 10 šteniatok (9 tmavopálených s výzorom No, 1 červenopálené s výzorom Dobermana), teda spolu 33 psov, ktoré odporcovia držia neoprávnene v útulku na Poliankach v Bratislave alebo na inom neznámom mieste, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. V návrhu na začatie konania navrhovateľ uviedol ako adresu svojho bydliska: [REDACTED], [REDACTED].

Vzhľadom na absenciu náležitostí návrhu na začatie konania súd uznesením č. k. 11 C/28/2006-16 zo dňa 14.3.2006 vyzval navrhovateľa podľa § 43 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len OSP) na odstránenie väd podania v lehote 15 dní od doručenia uznesenia tak, že navrhovateľ:

- označí odporcu v druhom rade tak, aby mal právnu subjektivitu a to v súlade s jeho názvom zapísaným v príslušnom registri,

- uvedie špecifikáciu petitu, presné znenie výroku súdu t.j. ako žiada, aby súd rozhodol, tak aby výrok rozhodnutia súdu bol vykonateľný, zosúladi ho s pomenovaním určovacej žaloby podľa záhlavia návrhu,

- uvedie, či znenie žalobného petitu, ktorým sa domáha nariadenia riadnej starostlivosti o psy odporcom, má súd považovať za návrh na nariadenie predbežného opatrenia podľa § 102 ods. 1 OSP,

- z celého obsahu žalobného návrhu nie je zrejmé, z akého dôvodu považuje zmluvu za neplatnú, či je zmluva v rozpore so zákonom a ktorým, či zmluva neobsahuje potrebné

náležitosti, prípadne zákon obchádza, a pod. Z tohto dôvodu riadne zdôvodní, z akého právneho dôvodu má byť zmluva zrušená,

- zdôvodní naliehavý právny záujem na určovacej žalobe,

- predloží listinné doklady, na ktoré sa odvoláva, a to zmluvu z 30.8.2002, ktorej zrušenia sa domáha, doklady zdôvodňujúce, že odňaté psy má vo svojej držbe odporca v druhom rade.

Navrhovateľ bol v citovanom uznesení poučený o následkoch neodstránenia vúd. Navrhovateľ prevzal uznesenie dňa 17.3.2006 a reagoval naň podaním zo dňa 20.3.2006, v ktorom uviedol, že nariadenie riadnej starostlivosti o jeho psy je návrhom na nariadenie predbežného opatrenia. Okrem toho špecifikoval petit návrhu nasledovne: „návrh na vyslovenie neplatnosti zmluvy“ a uviedol ďalšie skutočnosti.

Okresný súd Bratislava I uznesením č. k. 11C/28/2006-26 zo dňa 19.4.2006 odmietol podanie navrhovateľa v časti o určenie neplatnosti zmluvy doručené Okresnému súdu Bratislava I podľa § 43 ods. 2 OSP. Dôvodom odmietnutia podania bolo neodstránenie vúd podania - navrhovateľ nedoplnil, ani neopravil neúplné podanie v časti o určenie neplatnosti zmluvy, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konanie; ide o nedostatok, pre ktorý nie je možné v konaní pokračovať.

Navrhovateľ podal dňa 5.5.2006 proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č. k. 11C/28/2006-26 zo dňa 19.4.2006 odvolanie. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 3Co 246,247/2006-38 zo dňa 28.2.2007 uznesenie prvostupňového súdu ako vecne správne potvrdil. Uznesenie Okresného súdu Bratislava I č. k. 11C/28/2006-26 zo dňa 19.4.2006 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Co 246,247/2006-38 zo dňa 28.2.2007 nadobudlo právoplatnosť dňa 14.5.2007. Od tohto dátumu neprebíha konanie v merite veci (o určenie neplatnosti zmluvy), a preto od 14.5.2007 v ňom nemôže dochádzať ani k prieťahom. Podľa môjho názoru od podania návrhu do právoplatného skončenia veci v jej merite súd nekonal s prieťahmi, ale plynulo, o čom svedčí aj obsah spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 11 C/28/2006.

Ad 2) Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 27.2.2006, doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 28.2.2006, domáhal aj nariadenia predbežného opatrenia v tomto znení: „odporcom sa ďalej nariaďuje riadna starostlivosť o výživu všetkých vyššie uvedených psov a šteniatok do právoplatného výroku rozhodnutia vo veci samej.“

Vzhľadom na absenciu náležitostí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia súd uznesením č. k. 11C/28/2006-16 zo dňa 14.3.2006 (citovaným aj pod bodom Ad 1), okrem iného, vyzval navrhovateľa podľa § 43 ods. 1 OSP, aby uviedol, či znenie žalobného petitu, ktorým sa domáha nariadenia riadnej starostlivosti o psy odporcom, má súd považovať za návrh na nariadenie predbežného opatrenia. Navrhovateľ prevzal uznesenie dňa 17.3.2006 a reagoval naň podaním zo dňa 20.3.2006, v ktorom uviedol, že nariadenie riadnej starostlivosti o jeho psy je návrhom na nariadenie predbežného opatrenia.

Na Okresnom súde Bratislava I je okrem konania sp. zn. 11C/28/2006 vedené aj konanie sp. zn. 11C/21/2006, v ktorom je navrhovateľom tiež Mgr. [REDAKOVANÉ] a odporcami Hlavné mesto SR Bratislava a Sloboda zvierat. V konaní sp. zn. 11 C/21/2006 sa navrhovateľ domáha nariadenia predbežného opatrenia v znení „Odporcom sa nariaďuje riadna starostlivosť o výživu psov navrhovateľa DOBERMAN v 6 st. v počte 9 ks do právoplatného výroku rozhodnutia o veci.“

Okresný súd Bratislava I uznesením č. k. 11 C/28/2006-25 zo dňa 19.4.2006 zastavil konanie o predbežnom opatrení navrhovateľa z dôvodu prekážky litispendencie, pretože konaniu o nariadenie predbežného opatrenia sp. zn. 11 C/28/2006 predchádza konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 11 C/21/2006.

Navrhovateľ podal dňa 5.5.2006 proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č. k. 11 C/28/2006-25 zo dňa 19.4.2006 odvolanie. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 3Co 246,247/2006-38 zo dňa 28.2.2007 uznesenie Okresného súdu Bratislava I č. k. 11C/28/2006-25 zo dňa 19.4.2006 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd odôvodnil zrušenie prvostupňového uznesenia tým, že v ňom neexistuje prekážka litispendencie a že prvostupňový súd má odstraňovať vady návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Až po odstránení väd bude prvostupňový súd posudzovať dôvodnosť nároku na nariadenie predbežného opatrenia. Okresný súd Bratislava I je názorom Krajského súdu v Bratislave vysloveným v tomto uznesení viazaný podľa § 226 OSP. Spis bol prvostupňovému súdu vrátený dňa 3.5.2007 a navrhovateľ prevzal uznesenie krajského súdu dňa 14.5.2007 na adrese: [REDAKOVANÉ].

Navrhovateľ požiadal dňa 11.5.2006 o oslobodenie od súdnych poplatkov a dňa 15.5.2006 súdu doručil vyplnené tlačivo na preukázanie jeho pomerov. Okresný súd Bratislava I uznesením č. k. 11C/28/2006-40 zo dňa 27.6.2007 (po vrátení veci z krajského

súdu) nepriznal navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov. Navrhovateľ prevzal citované uznesenie dňa 9.7.2007 opäť na adrese: [REDACTED]. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 9Co/80/2009-50 zo dňa 30.4.2009 uznesenie prvostupňového súdu o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov navrhovateľovi potvrdil ako vecne správne. Navrhovateľovi bolo uznesenie doručované na adresu v [REDACTED], kde ho aj dňa 9.7.2009 osobne prevzal.

Okresný súd Bratislava I vyzval navrhovateľa uznesením č. k. 11C/28/2006-52 zo dňa 24.11.2009 na odstránenie väd návrhu na nariadenie predbežného opatrenia tak, že

- uvedenie, či sa návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhal nariadenia riadnej starostlivosti o psy odporcom, viaže k návrhu na zrušenie zmluvy uzavretej medzi odporcom v 1. rade a odporcom v 2. rade, resp. k návrhu na vydanie všetkých psov, feniek a šteniatok navrhovateľa,

- presné označenie psov, ktorých sa predbežné opatrenie týka, tak aby ich bolo možné jednoznačne identifikovať (napr. uviesť čísla štítkov umiestnených na obojkoch psov; mená, na ktoré psy reagujú, a pod.)

- uvedenie, čoho sa navrhovateľ presne domáha (čo všetko má zahŕňať riadna starostlivosť o psy, akou formou sa má poskytovať, atď.),

- opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia

- uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana,

- listinný/é doklad/y, preukazujúci/e skutočnosť, že odňaté psy má vo svojej držbe odporca v druhom rade, nakoľko z listu Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy zo dňa 16.8.2005 táto skutočnosť nevyplýva. Navrhovateľ bol poučený o následku neodstránenia väd podania.

Navrhovateľovi bolo toto uznesenie doručované na adresu v [REDACTED], [REDACTED] (inú adresu navrhovateľ súdu doposiaľ neoznámil). Súdu sa dňa 21.12.2009 vrátila zásielka neprevzatá s poznámkou pošty Bratislava 1 „adresát je neznámy“. Z toho dôvodu súd zisťoval adresu trvalého, prechodného alebo obvyklého pobytu navrhovateľa v Registri obyvateľov SR, Sociálnej poisťovni a v Ústrednej evidencii väzňov v Bratislave. Na základe týchto dopytov súd zistil, že navrhovateľ nie je vo väzbe ani vo výkone trestu odňatia slobody, že má hlásený trvalý pobyt na adrese: [REDACTED] - [REDACTED]

k rýchlejšiemu konaniu vo veci. Navrhovateľ neoznámením svojho pobytu sťažil postup súdu v konaní sp. zn. 11 C/28/2006 a dlhšie konanie nemožno dávať za vinu súdu.

Následne súd uznesením č.k. 11C/28/2006-62 bez uvedenia dátumu odmietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia doručený súdu dňa 28.2.2006. Na prvopise uznesenia sa nachádza okrúhla pečiatka Okresného súdu Bratislava I, je uvedené meno a priezvisko sudcu (JUDr. Branislav Král) a jeho podpis; dátum vydania uznesenia je prečiarknutý a nečitateľný. Nie je známe, kto a kedy dátum vydania uznesenia prečiarkol. Uznesenie č. k. 11C/28/2006-62 bolo zrejme bez uvedenia dátumu (nič nenasvedčuje opaku) doručené opatrovníčke navrhovateľa dňa 12.10.2010.

Sudca vytýčil termín pojednávania vo veci na deň 23.3.2011 a navrhovateľa predvolával z adresy: [REDAKOVANÉ], ktorá mu bola ako posledná známa; predvolal aj opatrovníčku navrhovateľa. Zásielka sa od navrhovateľa vrátila dňa 1.3.2011 neprevzatá s poznámkou pošty Bratislava 1 „adresát je neznámy“. Súd pojednávanie dňa 23.3.2011 odročil na deň 8.6.2011. Navrhovateľ medzitým dňa 28.4.2011 oznámil súdu zmenu svojej adresy na: [REDAKOVANÉ]. Súd doručoval predvolanie navrhovateľovi už na novú adresu, na ktorej ho dňa 3.6.2011 prevzal.

Navrhovateľ na pojednávaní dňa 8.6.2011 uviedol, že psy previedol na spoločnosť Panónia Motion Pictures Corp., Rockefeller Plaza Center, P. O. Box 1161, New York City, New York 10185, USA. Ak psy nie sú identifikovateľné, je to problém Slobody zvierat. Vzniesol námietku zaujatosti voči sudcovi JUDr. Branislavovi Královi. Sudca sa v ten istý deň vyjadril k námietke zaujatosti. Krajský súd v Bratislave prípisom sp. zn. 2NcC 42/2011 zo dňa 12.9.2011 vrátil spis okresnému súdu bez rozhodnutia o námietke zaujatosti, pretože sa týka len postupu súdu, čo nie je dôvodom na vylúčenie sudcu.

Navrhovateľ dňa 29.6.2011 súd žiadal, aby uložil odporcovi v druhom rade povinnosť vyjadriť sa k návrhu na začatie konania, ako naložil s jeho psami, tak aby mohol uviesť konečný žalobný petit.

Navrhovateľ bol vyzvaný uznesením na zaplatenie súdneho poplatku za podanie námietky zaujatosti v sume 66,- € (č. k. 11C/28/2006-88 zo dňa 16.6.2011). Navrhovateľ dňa 13.7.2011 požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov. Súd ho dňa 27.7.2011 vyzval na predloženie jeho majetkových a osobných pomerov, a sám zisťoval na Geodetickom a kartografickom ústave v Bratislave a v Sociálnej poisťovni pomery navrhovateľa.

Navrhovateľ dňa 10.5.2011 osobne doručil na súd odvolanie proti uzneseniu č. k. 11C/28/2006-62. Krajský súd v Bratislave vrátil spis okresnému súdu dňa 22.3.2013 s tým, že na uznesení č. k. 11C/28/2006-62 nie je uvedený dátum a je potrebné tento nedostatok odstrániť. Po odstránení nedostatku mal byť spis opäť predložený Krajskému súdu v Bratislave.

Súd uznesením č. k. 11 C/28/2006-144 zo dňa 25.9.2013 zrušil uznesenie č. k. 11C/28/2009-61 zo dňa 26.4.2010 o ustanovení opatrovníka navrhovateľovi, pretože pominuli dôvody, pre ktoré bol opatrovník navrhovateľovi ustanovený. Navrhovateľ uznesenie prevzal dňa 19.10.2013.

Okresný súd Bratislava I požiadal Okresný súd Bratislava II o zaslanie kópie návrhu na začatie konania vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 13C/47/2009 a o informáciu, či konanie bolo zastavené pre litispendenciu (výzva zo dňa 15.11.2013). Okresný súd Bratislava II zaslal dňa 5.12.2013 a 12.2.2014 Okresnému súdu Bratislava I kópiu návrhu na začatie konania vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 13C/47/2009 a oznámil, že uznesením č.k. 13C/47/2009-97 zo dňa 16.3.2011 súd konanie v časti vydania 33 psov zastavil; rozhodnutie potvrdil aj Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 5Co/316-317/2011-167 zo dňa 29.7.2011.

Okresný súd Bratislava I uznesením č. k. 11 C/28/2006-175 zo dňa 17.3.2014 zrušil svoje uznesenie, č. k. 11C/28/2006-62 bez uvedenia dátumu v celom rozsahu v rámci autoremedúry. Navrhovateľovi bolo uznesenie doručené dňa 9.4.2014.

Okresný súd Bratislava I, v obsadení vyššou súdnou úradníčkou, uznesením č. k. 11C/28/2006-179 zo dňa 8.10.2014 vyzval navrhovateľa na odstránenie väd podania tak, že:

- presne označí psov, ktorých sa predbežné opatrenie týka tak, aby ich bolo možné jednoznačne identifikovať (napr. uviesť čísla štítkov umiestnených na obojkoch psov, mená, na ktoré psy reagujú a pod.),

- uvedie, čoho sa presne domáha (čo všetko má zahŕňať riadna starostlivosť o psy navrhovateľa a ich výživu, akou formou sa má poskytovať, atď.),

- opíše rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce nariadenie predbežného opatrenia,

- uvedie podmienky dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana,

- vzhľadom k časovému odstupu, odôvodní nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

Navrhovateľ bol poučený o následkoch neodstránenia väd podania. Uznesenie prevzal dňa 27.10.2014 a podal proti nemu odvolanie.

Podaním odvolania sa uznesenie Okresného súdu Bratislava I, v obsadení vyššou súdnou úradníčkou, č. k. 11C/28/2006-179 zo dňa 8.10.2014, zrušilo ex lege podľa § 374 ods. 4 OSP a vo veci som rozhodla uznesením č. k. 11C/28/2006-185 zo dňa 6.11.2014, ktorého výrok je totožný s uznesením č. k. 11C/28/2006-179 zo dňa 8.10.2014. Navrhovateľ bol poučený, že proti uzneseniu nie je prípustné odvolanie podľa § 202 ods. 3 písm. 1/ OSP; uznesenie prevzal dňa 12.12.2014.

Navrhovateľ sa voči uzneseniu č.k. 11 C/28/2006-185 zo dňa 6.11.2014 odvolal a vzniesol voči mne námietku zaujatosti (podanie navrhovateľa doručené súdu dňa 16.12.2014), ku ktorej som sa vyjadrila dňa 7.1.2015. Zároveň v ten istý deň som dala pokyn na predloženie veci Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o vznesenej námietke zaujatosti aj o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu č. k. 11 C/28/2006-185 zo dňa 6.11.2014. Spis nebol predložený Krajskému súdu v Bratislave, pretože bol pripojený k spisu sp. zn. Spr 3010/2015. (...) Po vrátení spisu z Ústavného súdu SR bude obratom predložený Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o vznesenej námietke zaujatosti aj o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu č.k. 11 C/28/2006-185 zo dňa 6.11.2014.

(...) Dovolím si ešte uviesť, že navrhovateľ sťažil postup súdu tým, že mu neoznámil riadne a včas zmenu svojho bydliska (§ 79 ods. 1 OSP), situáciu zneprehľadňuje množstvom návrhov na začatie konania (napríklad na Okresnom súde Bratislava I sp. zn. 11C/21/2006, 11C/28/2006, na Okresnom súde Bratislava; II sp. zn. 13C/47/2009, Okresnom súde Bratislava IV sp. zn. 12C/177/2005), vrátane námietok zaujatostí voči zákonným sudcom, ktoré sú identické alebo veľmi podobné. Po výzvach na odstránenie väd podania vady neodstraňuje. Dovolím si v tejto súvislosti poukázať na judikatúru Ústavného súdu SR, podľa ktorej dĺžku trvania súdneho konania, ktorá je dôsledkom úkonov jeho účastníkov alebo ich nečinnosti, nemožno považovať za dôvod na vyslovenie zbytočných prietahov v súdnom konaní (II. ÚS 41/00, III. ÚS 253/09). Preto dôvody uvedené v ústavnej sťažnosti považujem za nepodložené a nedôvodné. (...)»

3.3 Právny zástupca sťažovateľa v reakcii na uvedené vyjadrenie okresného súdu zaujal toto stručné stanovisko:

„(...) Sťažovateľ zastúpený svojou právnou zástupkyňou, týmto v prvom rade oznamuje ústavnému súdu, že súhlasí s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania o prijatom návrhu.

Vo vzťahu k vyjadreniu okresného súdu sťažovateľ zastúpený svojou právnou zástupkyňou uvádza, že zotráva v plnom rozsahu na okolnostiach a dôvodoch porušenia jeho základných práv, pričom nepovažuje za potrebné zaujímať obsiahlejšie stanovisko k vyjadreniu porušovateľa nakoľko tento ani po takmer desiatich rokoch od začatia konania nepriznáva bezdôvodné prietahy v namietanom konaní a má za to, že k porušovaniu práv sťažovateľa nedochádza.“

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

5. Pokiaľ ide o chronológiu úkonov okresného súdu a účastníkov konania v napadnutom konaní, ktoré popísala zákonná sudkyňa v danej veci (pozri bod 3.2), možno konštatovať, že túto chronológiu úkonov ani sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu nijako nespochybnil, a keďže ústavný súd zo zapožičaného spisu tiež zistil, že popísané úkony zákonnou sudkyňou plne zodpovedajú priebehu napadnutého konania, pri posúdení predmetu napadnutého konania vychádzal z uvedenej chronológie.

6. Čo sa týka mena sťažovateľa (na túto skutočnosť poukázala zákonná sudkyňa), treba uviesť, že je nesporné, že ústavnú sťažnosť podal „■■■■“, a nie „■■■■ ■■■■“. Zároveň však vzhľadom na skutočnosti vyplývajúce zo zapožičaného spisu ústavný súd konštatuje, že ide o totožnú osobu, ktorá je navrhovateľom v napadnutom konaní. V konaní pred okresným súdom sťažovateľ nemá právneho zástupcu a dôsledne používa meno Mgr. „■■■■“

██████ (rovnako to vyplýva aj z úradných listín, ktoré sú založené v spise), z čoho je zrejmé, že pri písaní jeho mena v ústavnej sťažnosti došlo k nedopatreniu zo strany jeho advokáta, z toho dôvodu bolo spresnené meno sťažovateľa na Mgr. ██████.

II.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

8. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 28/06, predmetom ktorého je návrh sťažovateľa z 27. februára 2006 proti hlavnému mestu Slovenskej republiky Bratislava a Slobode zvierat, asanačnému podniku s vydavateľskou činnosťou, jednak „*na vyslovenie neplatnosti zmluvy a vydanie veci*“, ako aj návrh na vydanie predbežného opatrenia, aby odporcovia vydali „*všetky psy, fenky a šteniatka navrhovateľa, ktorými sú krížence No a Dobermana v 6. stupni príbuzenskej plemenitby v počte 9 kusov (6 tmavopálených s výzorom No, 3 s červeným pálením s výzorom Dobermana), 14 sučiek (2 čierne s výzorom No, 1 s pálením a výzorom No do žltá, 11 sučiek s výzorom No s tmavohnedým pálením), 10 šteniatok (9 tmavopálených s výzorom No, 1 červenopálené s výzorom Dobermana), teda spolu*

33 psov, ktoré odporcovia držia neoprávnené v útulku na Poliankach v Bratislave alebo na inom neznámom mieste“, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

9. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

11. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty (napr. II. ÚS 26/95). Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 126/02).

Zo súvisiaceho spisu okresného súdu, ktorý si ústavný súd zapožičal, jednoznačne vyplynulo, že napadnuté konanie bolo vo vzťahu k návrhu *„na vyslovenie neplatnosti zmluvy a vydanie veci“* na okresnom súde právoplatne skončené 14. mája 2007 uznesením okresného súdu č. k. 11 C 28/06-26 z 19. apríla 2006 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 Co 246/06 z 28. februára 2007. Sťažovateľ sa napriek tomu na ústavný súd obrátil so svojou sťažnosťou až podaním zo 17. januára 2014, t. j. v čase, keď v „základnej časti“ návrhu porušenie označeného základného práva na okresnom súde, ktorý sťažovateľ označil za účastníka konania, už netrvalo a konanie o jeho sťažnosti pred ústavným súdom v tejto časti už nebolo spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj čl. 6 ods. 1 dohovoru (mutatis mutandis I. ÚS 6/03).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, a pretože sťažovateľ sa v predmetnej veci domáhal ochrany svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) vo vzťahu k návrhu *„na vyslovenie neplatnosti zmluvy a vydanie veci“*

v čase, keď v označenom konaní pred okresným súdom namietané porušenie práva už netrvalo, a teda bola odstránená jeho právna neistota, ústavný súd jeho sťažnosti v tejto časti z uvedených dôvodov nevyhovel.

13. Ústavný súd ďalej posúdil namietané porušenie označených práv vo vzťahu k návrhu sťažovateľa na vydanie uvedeného predbežného opatrenia a v prvom rade poukazuje na to, že jeho judikatúra sa ustálila na tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02).

13.1 Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd vo vzťahu k faktickej zložitosti napadnutého konania uvádza, že vzhľadom na zjavnú nejasnosť návrhu sťažovateľa na vydanie predbežného opatrenia možno posudzovanú záležitosť považovať po vecnej stránke za zložitú, za túto skutočnosť však (ako to bude ďalej uvedené) nemôže niesť zodpovednosť konajúci súd. Po právnej stránke možno danú vec považovať za štandardnú, nijako sa nevymykajúcu bežnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov.

13.2 Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, treba konštatovať, že na neprimeranej dĺžke napadnutého konania má svoj podiel najmä sťažovateľ, predovšetkým tým, že podal nejasný návrh na predbežné opatrenie, a preto ho musel okresný súd opakovane vyzývať na odstránenie jeho nedostatkov. Sťažovateľ pritom viac rokov nebol súčinnosť pri odstraňovaní nedostatkov svojho návrhu, pretože neoznámil súdu, ale ani iným príslušným orgánom (napr. ohlasovní pobytu, Sociálnej poisťovni atď.) zmenu svojho trvalého pobytu, hoci tak bol povinný urobiť v zmysle § 79 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Z uvedeného dôvodu sa okresnému súdu od 21. decembra 2009 do 28. novembra 2011 nepodarilo sťažovateľovi doručiť zásielky, keďže nemal vedomosť o novej adrese jeho bydliska, a to bol tiež dôvod na ustanovenie mu opatrovníka súdom. V súvislosti s nejasným, zmätočným návrhom

účastníka konania už ústavný súd konštatoval, že požiadavka na konanie bez zbytočných priet'ahov v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru môže mať svoju plnú relevanciu len pri takom návrhu na začatie konania, ktorý spĺňa všetky zákonom predpísané obsahové a formálne náležitosti (napr. II. ÚS 10/01, I. ÚS 41/02). Okrem uvedeného sťažovateľ postupne podal vo veci 5 odvolaní, neúspešne namietol predpojatosť zákonnej sudkyne, a tým došlo k neúmernému predĺženiu konania. Samozrejme, využitie možností daných sťažovateľovi procesnými predpismi (napr. Občianskym súdnym poriadkom – opravné prostriedky, námietky zaujatosti atď.) na uplatňovanie a presadzovanie jeho práva v napadnutom súdnom konaní nemožno kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné priet'ahy, avšak aj sťažovateľ si musel byť vedomý toho, že takéto úkony spôsobujú predĺženie priebehu konania (mutatis mutandis I. ÚS 31/01).

13.3 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a predovšetkým konštatuje, že posudzované konanie bolo nesporne zdĺhavé (aj keď sa vec asi tri roky nachádzala aj na odvolacom súde, čo nemožno pričítať na vrub okresnému súdu), avšak napadnuté konanie bolo vo vzťahu k „základnému“ návrhu „*na vyslovenie neplatnosti zmluvy a vydanie veci*“ na okresnom súde právoplatne skončené 14. mája 2007. Z prehl'adu procesných úkonov pritom vyplýva (bod I/3.2 nálezu), že okresný súd konal vo veci v podstate priebežne s výnimkou asi siedmich mesiacov (konkrétne od 30. apríla 2009 do 24. novembra 2009), keď bol vo veci nečinný. Okrem tohto obdobia však okresný súd vykonal vo veci desiatky účinných úkonov smerujúcich k odstráneniu právnej neistoty v danej veci, najmä sa musel zaoberať odstránením nedostatkov zmätočného podania sťažovateľa.

Z judikatúry ústavného súdu však vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02). Pojem „zbytočné priet'ahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Ústavný súd už vo svojich

predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01). Postup okresného súdu v danej veci sa v napadnutom konaní zjavne nevyznačuje takými významnými prietáhmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.

S ohľadom na uvedené skutočnosti a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou preto neprichádzalo do úvahy, aby ústavný súd mohol postup okresného súdu v napadnutom konaní kvalifikovať ako porušenie základného práva sťažovateľa zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, už aj preto, lebo požiadavka na konanie bez zbytočných prietáhov v zmysle uvedeného článku ústavy a dohovoru môže mať svoju plnú relevanciu len pri takom návrhu na začatie konania, ktorý spĺňa všetky zákonom predpísané obsahové a formálne náležitosti.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosti sťažovateľa, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru v napadnutom konaní okresného súdu, nemožno vyhovieť, teda rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu.

14. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. februára 2016